

Wastutaw toimetaja Jakob Jaason.

Meie Mats

Nr. 1

1926

Pange wahwalt torud hiiüdma,
Mats nüüd tuleb kelme püüdma,
Annab pilkepiitsaga,
Tõmbab naljanooltega
Kõiki, kes on koerust teinud,
Rahwa turjal löbu näinud...
Kes saab Matsilt matsaka,
Ei see enam plõksata.

Ühistegeline Kinnitusselts

„TALU“

Tulekinnitus

Loomakinnitus

Juhatus ja peakontor: „TALLINN, LAI TÄN. 39 (Olewiste kiriku wastas). Kõnetr. 17-56.

Soodsamatel tingimustel kindlustab igasugu liikumata ja liikuvat warandust tuleõnnetuste vastu, koduloomi — haiguste, õnnetuste, taudide ja warguste vastu. Wõtab vastu ka edasikinnitusi walla wastastikku kinnitusseltsidelt.

Kõik põllupidajad kindlustawad omi warandusi ja loomi ainult nende enda poolt asutatud Ü. K. S. „TALUS“, kui ühistegelises ettevõttes, kes ei aja taga kasusi, waid hoolitseb solidselt oma liigete waranduse kindlustuse eest.

Juhatusi kinnituse alal antakse (suusõnal ja kirjateel) tasuta. Seltsi esitajad järgewates maak. linnades:

1. RAKWERES — M. Mäekiwi, Wiru maakonnawalitsuses. 2. HAAPSALUS — P. Priima, Suur Liiwa tän. 4. 3. TARTUS — Joh. Weimann, Tartu maakonnawalitsuses, tuba 8. 4. WILJANDIS — J. Wiilip, Lossi tän. nr. 12. 5. PAIDES — L. Räästas, Pikk tän. 1 (turu platsil tarw.-üh. „IWA“). 6. WÖRUS — J. Kraaw, Liiwa tän. nr. 18. 7. WALGAS — F. Saluste, Uns tän. nr. 31-6. 8. PETSERIS — E. Luik (asunikkude liidu nõuandja), Petseri maakonnawalitsuses. 9. KURESAARES — E. Kerwes, Riigimaade ülema kantseleis. 10. PARNUS — A. Sepp, Wäike Jõe tän. 3. Peale selle agendid igas linnas, alewis ja wallas, kes igal ajal kindlustusi korraldawad ja tasuta kohale sõidawad. — Kindlustage omi warandusi kuni weel hilja ei ole.

„Meie Matsi“ terwitus.

Tere, jah! Siin ma nüüd jälle olen! Sull aastaid on jellest mööda läinud, kui wiimati teid waatamas käisin. Elu on wahapeal mitmeti muutunud ja ärimehed on püüdnud ka minu nimega äri ajada. Aga seda ma pean ütleva, et kaup, mis need mehed wahete-wahel on pakkunud, ei olnud tepe eht, waid on lõhnanud kangesti järetegemise järele. Kõik on küll karjunud: „Meie Matsi!“ „Meie Matsi!“ aga kõigil neil „Matsidel“ ei olnud õiget „Matsi“ lõhnagi juures, mõni oli näost liig finine, teine punane, kolmas jälle lilla jne.

Mina aga istusin wahapeal kodus rahulikult ja waatajin muigades pealt, mis need poisid minu nime kallal müttawad. Lõpuks tuli tund ja minu kannatuste karikas tõusis ääreni. Sõida ei jõudnud enam wälja kannatada, kui need „ärimehed“ mu aujat nime narrivad, wõtsin külakostiks kaasa hea kandami täie pipraga würtsitatud pannkooke, ajasin pühapäewa mammuse selga... ja siin ma nüüd olen.

Tulewikus tulen korralikult oma noori ja wana tuttawaid üks kord kuus waatama ja siis saab igaüks, kes koerust on teinud ja meie waele rahwa

turjal oma mõnususets raskutanud, halastamatalt naha peale. Ei ole wahet Suunda ega Samaria mehe wahel, sest

„kes koerust teeb, saab kolki!“

See on minu juhtsõna olnud juba algusest peale. Ei ole siin „filmategemist“ ei paremale ega pahemale poole, sest mina seisan igasugustest erakondadest kõrgemal ja materdan halastamatult neid, kes rahwa naha kallale tikwad.

Wastki tulewad meil pealinnas kui ka mujal omawalitsuste walimised ja siis tahan ka mina aeg-ajasti platsis olla, et neid kollitada, kes tahawad rahwa kulul endile soojad lõhad soetada ja birukate kallale pugeda.

Mii siis, armsad sõbrad, hoidke iga kuus oma 25 marka wabariigi hõbedat walmis, jätke kas wõi karp paberosse ostmata, et „Matsi“ wääriliselt wastu wõtta, sest

„Mats“ ei karda, „Mats“ lõõb tralli,
„Mats“ lõõb kelmid upepalli!

„Meie Mats“

Raheljatunniline tööpäew.

Jutustus teooriast ja praktikast.

Kõne oli juba alanud, kui Kännusöödi pere-meest Mart ja sulane Zuhan seltsimaja saali astusid. Keegi kahupeaga noormees wehles puldi taga:

"Seltsimehed! Kolosfaalse sotsiaalse revolutsiooni evolutsioneerumise printsiipi printsiipaalselt analüüsipeerides konstateerub, et meie peame igalpool nõudma raheljatunnilist tööpäewa! Elagu raheljatunniline tööpäew!..."

"Ja elagu..." oli Mart walmis kaasa laulma, kuid keegi ei hakanud peale. Ta waatas selle saamatuse üle imestades ringi ja wiimati oma enese kuulmise ja arusaamise juures kahtlema hakates, küsis Zuhaniilt:

"Keda see härra elada laskis?"

"Raheljatunnilist tööpäewa," wastas Zuhan.

"See mees on wist luuletaja," pomises Mart taha.

"Klassilise kollektiwismuse perspektiivid..." rääkis kõneleja laulwal toonil edasi.

Mart waatas ringi. Kõik kuulajad tõsiselt.

"Küll on ifka naljakas see," müstjas Mart Zuhaniile külge. "Kui mõni näitab nagu saaks ta kõit aru, aga ise ei ühti..."

"Teab kas ta isegi aru saab, mis ta seal loeb... Mine tea, misjuguine kingishepp talle selle jutluse ette kirjutanud..."

Kõneleja rääkis ja jõi, ifka enam ja enam hoogu minnes.

"Tal, kuramusel, on wist seal karahwinis wiin," arwas Mart. "Ega ta muidu nii kurraasi juure wõta... Waat, wiimati lähewad keelepaelad weel nii lahti, et lase aga olla!..."

Ja tõsi. Kõneleja hakkas ifka enam ja enam oma sõnadega rääkima ja kõne muutus juba kaunis arusaadawaks.

"Lähme ära, mis sest loriist kuulata!" arwas Zuhan.

"Dota n'd oota," peatas Mart, kes juba huwitunud. "Pärast tulewad waielused, ma tahan temaga siis alles rääki..."

Kõneleja oli raheljatunnilise tööpäewa headused juba nii ja teijiti selgelt teinud ja hakkas kiruma waltjust, kes jellest aru saada ei tahtwat.

"Kes on meie praegune walitus?" küsis kõneleja juure shestiga ja hakkas siis seletama, et walitus on niisugune ja niisugune...

"Lähme ära," sõnas jälle Zuhan. "Wiimati mine weel, waat, kohtu ka... Ja juhtub weel heal tööpäewal..."

Kuid Mart ei lastnud end ehitada.

Kõneleja aga maalis walitjust, kujutas ministrid otse werejanuliste murdjatena...

Nüüd ei suutnud Mart end enam pidada.

"Olge head, ütelge, kas see meie walitus elab puuris?" küsis ta süüta häälega nagu laps, kes küsimusest aru ei saa.

Kõik waatasid küsija poole. Zuhaniil hakkas piinlit ja ta hoidis waju.

"Kännusöödi peremees!" imestajad mitmed.

Kõneleja jahmatas. Wiimaks sõnas ta:

"See'p see asi ongi, et ei ole puuris!"

"Siis jäta jutt," lõi Mart käega. "Pealtnnas pole weel ühtegi inimest ära söödud..."

Mõni erapooletum naeris, mõni, kes juhi saamatust kartis, wihasas.

Kõneleja kogeles, kogeles ja sattus warsti jälle hoosse. Wahejuhtumistehimulised waatasid wahetwahel Mardi poole, et kas see wast midagi jälle ei pajabaks, kuid Mart kuulas sõnalaulumata.

Kõne lõppes. Keegi alustas aralt plaksutamisega ja wahelhaawal seltsisid paljud kaasa. Plaksutati arwates, et wiisakupe pärast peab.

"Nüüd algawad läbirääkimised!" kuulutas kõneleja. "Kes soowib sõna wõtta?"

Mitmed waatasid ootawalt Mardi poole.

"Ah, peate mind tolast wõi?!" wihasas Mart endamisi.

"Kas teie ei soowi wastu rääkida?" pööras keegi Mardi poole. See oli karumätta sulane Henn, kes kord Mardi juure sulasest oli ihtanud, kuid teda Mart ei wõtnud, seletades, et tal sulane juba kaubeldud. Aga polnud ühtigi kaubeldud, ei tahtnud Hennu tema hooletu iseloomu pärast.

"See ju teie koosolek," wastas Mart. "Eks te ise tea, kust king pigistab..."

Tusajelt pööras Henn kõrwale. Ta ei läbenud enam, ta tahtis tasuda.

"Palun sõna!" küsis ta tugewa häälega, et kõik teda kuuleks. Ja kõik waatasidki tema poole, et kes see niisugune kange mees on.

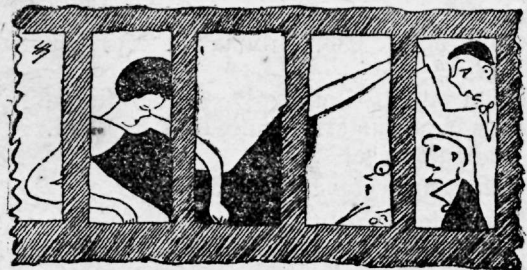
"Olge head, seltsimees!" wastas linnakõneleja lahke wiisatusega.

Uhkelt ja sirgelt sammus Henn kõnetooli. Sinna üles astudes kippus aga argtus wägijä wõimust wõtma.

"Alustatud härrad... seltsimehed... auustatud seltsimehed!... Ka meie koosolekul on keegi kurnaja. See ei hooli seaduslisest tööpäewa pikkusest ega midagi... Mõnikord lähew töö tema talus warahommist kuni hilja õhtuni, kuni film enam ei seleta... Niisugune kurnaja on põlguse wäär!"

Seedeuurimise komisjon raudteel.

Kiwifombi Zuffi joon.

Pilt kujutab filmapilket illeswõtet läbi salongwaguni akna, kuidas komisjon, kes raudteid järel waatama peab, ringi sõidab.

Ennustaja „Päewalehe“ katusel.

— „Näh, tont! Boti äjs! Ega „Päewalehe“ weskilte! Seda enne ei tule, mis „Atlast“ 10- miljonilise weskliga juhust!

„Kes ta on?.. ütlege ta nimi!“ hüüti kuulajate hulgast.

Senn oleks weel edasi rääkinud, kuid et ta nime nimetada kartis, wast kaebab sõimamise pärast kohtu, ronis ta nagu pagedes kõnetoolilt alla, et soowijatele nime kõrwa sisse sojistada, mis palju hädaohutam.

„Mina olen see!“ lausub Mart rahulikult, kuid nii, et kõik teda kuulsid.

Saakis oli wailus.

„Kes soowib weel sõna?“ küsis linnakõneleja.

Wailus oli wastuseks.

„Nende kurnajate wastu on waja midagi ette wõtta!“ hakkas linnakõneleja uuesti meeleosule pinda booma. „Ise tuleb siia proletariaadile näkku hirwitama, aga sulane higistagu kodus peremamni käsu all...“

Kõneleja lõi rinna ette, et riivatawat wastu rääkimast ära hirmutada.

Mart wailis, iseteadew naeratus näol. Kuid kes näüd wihastas, oli Juhana.

„Mis te norite!“ lähwas ta. „Ma ei saanud teie kõnest küll aru, aga kui see niisamajugune plära oli, kui see, mis te praegu ütlesite, siis tulge weel maale karja...“

„Te peate enne sõna paluma ja siis siia rääkima tulema,“ peatas teda linnakõneleja. „Teen teile märkuse.“

„Eoo—oh?! Wõi paluma?.. Ja tempelmart ka waja?..“

„Wõtan teilt sõna ära!“ hüüdis linnakõneleja.

„Dige mul jumal!“ walis Juhana edasi. „Wõi lõõb tummaks kofje!..“

„Palun mitte koha pealt rääkida!“

„Ma ei tahagi siin rääkida, ütlen ainult, et niit ja põllud ei ole mitte mõni roheline kalewiga laud ega wabriku tööpunk... Kirjutage enne taemataadile wihma ja päiksepaiste tunniplaan ette ja siis tulge oma kahesjatuunnilise tööpäewaga!..“

„Kooratruudus oma isanda ees!“ nähwas keegi.

„Subage mulle sõna,“ küsis Mart.

„Dige head.“

„Waadake linnasaks. Kahesjatuunniline tööpäew on ilus asi, aga mina ei oska teda kuidagi sisse seada. Wast olete nii hea ja wõtate minu talu juhatusse paariks päewaks oma kätte, ma oleks julaseks ja õpiks?“

„Ära janda!“ keelas Juhana.

„Ei noh, ma räägin ikka tõsiselt,“ kinnitas Mart.

Linnahärra seifuford oli piimlik. Ja Mart ei teinudki nalja, waid läks tema ette ja kordas oma soowi. Suurte sõnade tegija ei pääsenud muudu, kui pidi Mardi wäljakutse, ise tegelikult proowida, wastu wõtma.

Beel fetsamal päewal wiis Mart linnahärra oma tallu.

„Nii siis, homme hakkate minu talu juhutama,“ sõnas Mart talle. „Kui teie ei teagi, mis kõige kibedam teha, küsige. Et kahesjatuunniline tööpäew maal kui mingijugune kindel mõõt kohatu on, küllap seda warsti tahmatatki aru saate.“

Et mitte sisse kukkuda, oli linnahärra ettewaatlik ja wabandades, et tal oluford talus alles wõõras, küsis, mis järgmisel päewal kõige kibedamini waja ära teha oleks.

Mart seletas. Näsil oli sõnnikuteo kord.

Peakene küll, saabus järgmine päew. Ugas töö.

Oli ilus külm. Kuid pea meil ilmud ei muutunud. Ja ei jõudnud weel tööpäew lõppeda, kui wihma sadama hakkas.

„Et wäljal töötamine wihma tõttu wõimata,“ targutas linnahärra, „tuleb kuni tööpäewa lõpuni koduseid töösi teha.“

Kuid uluall oli kõik korras.

„Waat, niisugusel puhul me puhkame,“ sõnas Juhana.

„Ära sina sega!“ keelas Mart. „Waata, kuula ja wõta õppust.“

Linnahärra, kes näidata ei tahtnud, et nagu edustaks ta laiskust, hakkas ise ümber nuuskima, mis julasele tööks leida.

Juhana istus ja suitsetas, pilkaw naeratus näol. Wiimaks leidis tubjas, mis teha.

„On teil ahjulõõrid nõest puhtad?“ küsis ta.

„Suljuti küll puhastajime,“ wastas Mart. „Aga et neis ikka nõge ole.“

„Etis ahjulõõrid nõest puhtaks teha!“

„Kas korsten ka puhkida?“ küsis Juhana kihwitifelt.

„Ei. Seda wõib hiljem mõnel külmal päewal. Müüd wihm peseb muidugi.“

Juhana ajus tööle. Kuid weel ei olnud ta tööga walmis, seal saabuski see tunnike, mil kahessa tundi tööd täis sai. Linnahärra ei teinud sellest wäljagi, sest paar lõõriauku olid weel lahti ja nende kinnipanek wast ainult mõne minuti töö — kes seda tähele paneb... .

Seal waatas aga Juhana kella ja sõnas:

„Noh, kas teeme üle aja?“

„Ei,“ wastas linnahärra uppunud häälel. „Homme lõpetate.“

„Wäga hea!“ sõnas Mart enne kui Juhana midagi lausuda sai. „Müüd teedab Mari õhtusõõgi

ära ja siis linnafaks heidab tuppa magama, meie kõik teised peame wiist laudalaska magama minema..."

"Miks?"

"Wing tapab ära — lõõrid walla..."

"Pole waja keeta, jõõgem külma..." kogeles linnahärra.

"Mina streigin siis!" nähwas Zuhan. "Miijugune näljutamine on tööõu kurnamine!"

"Noh, kas wõib juba tule pliida alla teha?" küsis Mari tuppa astudes. Seal märkas ta aga lah-tiseid auke müüris ja sajatas: "No, mis te wahite?"

Mart seletas ära, milles asi.

Mari waatas kordamööda kõigile otša ja sõnas siis:

"Sina, Mart, ja Zuhan olite ikka mõistlikud mehed, nüüd töite ühe kommejantsiku siia ja olete ise ka nagu tolad..."

Ütles ja hakkas ise lõõri kinni sawitama.

"Kas ma oma pastlaid tohin paikama hakata, ennist sõnnikuweol märkasin, et latki on?" küsis Zuhan.

"Tööpäew on läbi!" urises linnahärra mõtlemata.

"Aga kas linnatöölised paikawad oma jalandusi wabriku ajaga?"

"Linnas wiiafje kingsepa juure..."

"Aha... Mõistan. Ma pean palka juure nõudma..."

* * *

Järgmisel päewal oli kogu aja ilus ilm.

Zuhan oli sõnnikuloormaga just keel teed põllule, kui tööaeg täis sai. Ta peatas hobuse ja hüüdis linnahärrat.

"Mis ma nüüd pean tegema," küsis ta sellest, "kas jätan hobuse ja wankri kõige täiega siia paika, et keegi — see tee on külawahete tee — mööda ei pääseks, wõi käin loormaga põllul ära — siin teel ei mahu ümber keerama — ja toon ta puutumatuult koju tagasi?"

"Looge tagasi jah," wastas linnahärra lahkest, lootes asjast hõlpsasti üle saada, kuid Zuhan wiskas ohjad hobuse selja peale ja pajatas:

"See on ka töö... Töö üle aja!... "Mina jätan hobuse siia paika ja teie wastutate, kui teda homme hommikul töö algul enam siin ei ole, kui mõni ta ära kommuniiseerinud..."

Ütles ja läks.

Kaua mõtles wägew kõnemees waitides hobuse juures.

"Hei! Tee lahti!" kuulis ta korraga oma selja taga. Ei aidanud, pidi edasi minema. Põllul keeras ta hobuse ringi ja tuli koju tagasi.

Nõutult jäi ta rakkes hobuse juure seisma.

Zuhan läks hobuse juure ja hakkas sellega rääkima:

"Noh, Saul, sina oled ka proletaarlane, mis sa üle aja rakkes oled, end piinad?... Ära lasse end kurnata, wõta end rakkest lahti... Wõi sa ei mõista? Pole weel organiseeritud hobune?... Küll linnafaks õpetab..."

See oleks aga kas wõi maa alla wajunud.

"Ega hobune pikali ikka heida," pööras Zuhan linnahärra poole. "Wõib wankri ette jäädagi, pole hommikul rakendamist, ja see on tööõu korrutamisest mõttes wäga tähtis..."

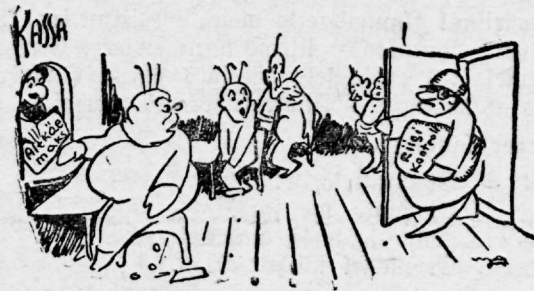
Seal lähenes peremees. Ja rääkis nagu awartlikult:

"Soo. Rahapäewane kursus on nüüd läbi. Täna wäga. Nüüd minge ja rääkige oma jüngritele..."

Kiwilombi Jants.

Kewideerimise ajajärgul.

I.

Nad töötasid nii waguvalt,
Sõid oma saaki magusalt.
Seal äkki sisse astus toll,
Käis hüüe: "Oh! mis nüüd! Kontroll!"

II.

Ent meelest polnud keegi loll:
"Küll lahjutaks jääb peagi koll."
Ja aina kaswas palle wiru,
Et kontrollöödil hakkas hirm.

III.

Sa kadus müüri taha pea.
Du meestel elu jälle hea.
Wõib jälle wõtta alitõe matšu
Ja elada, kuis jatkub jaksu.

Õdanil.

Jõulueelne mürgel.

Ragu meile teadjalt poolt tõendatakse, pannakse jõulu eel toime suurem ball-maskeeraad ehk mürgel, millest meie poliitiline ja diplomaatiline foorefikt täiel armul osa võtab. Tähtsa mürgeli eeskava on palajane, kuid et „Meie Mats“ palajast diplomaatiat ei harrasta, läks tema agaral kaastöökil korda mürgeli eeskava üle liiia ja siin toome selle ka oma austatud lugejatele nautimiseks.

I.

Roorilaul (kannab ette meie 100-liikmeline „ära-walitute“ laulukoor ülemkappelmester Einbundi juhatusel, kes enese jaks tähtsaks päevaks on riie-tonud kaariaegsele kindralkuberneri wormi.)

Roor laulab:

Ei waateid, ei sihta
Ei tunta me seas,
Waid jonn ja anna pihta,
Et mõnel muhud peas.

II.

Majaomanikkude esilauljad Miirt ja Sepp kannavad ette südamliku dueti ooperist „Radugu üüriseadus“:

Kus wiibid ja, sind ootan ma!
Oh wabaiiir, miks kangel jal

Ühendatud piirivalwe ja tollivalitsuse ametnikkude uus worm.

III.

Potipõllumeeste kuldsuu Päts, kes Cesti-Wene ja Cesti-Cesti kaubanduskoja wahel katveerides on enesele omandanud tormidest karastatud baritoni. kannab Tonkmani plõnnpilli saatel ette kuldse romansi seeriast „Kala piiaa logajest weest“:

„Kuldrannake, kuldrannake,
Mil pääsen maale kindlale!“

IV.

Järgneb kabe ja poole kordse kvarteti ettekanne Teemanti juhatusel:

„Küll kurblik on halli mehe elu,
Kõik elu ja ümbrus on hall.
See walitus teeb meil peawain,
Ei aita siin pidu, ei ball.“

V.

Tööerakonna tuusade Strandmanni ja Underkopi duett, millele Weiler seljatagant „Keskjalchte-dega“ takti lööb:

„Me oleme muusikandid
Ja tulnud kaugele maalt.
Meie oskame kriisida,
Kriisida ja lõmata.“

Kristlaste kaaswõitleja Anniko, kui eraelus kõs-ter, lajeb laulu lahti, et wabariigi müürid wärisewad, kuna tema neli kaaslast naablid ja kandleid mängiwad:

Meil tuleb abi kirikumest,
Mis teised wõtta tahtwad.
Meid ajunikud petawad,
Meid maata jätta tahtwad.
Ei see meid heiduta,
Waid suure kõmuga
Me ahwardame neid:
Kui petate te meid,
Siis teeme kohe kriisi!

VI.

Ajunikud on ajutanud wäikese pasuna- ja wile-pillikoori ning lajewad wahaeagadel lõbusaid labaja-kawaltse ja wirumagedaid operettidest „Uued wõi-mumehed“ ja „Kallis ministritool“.

VII.

Sotside jõumehed Aft ja Johanson lõbustawad tutsutud külalisi pommitõstmisega, kuna abramtsõisid Sprent ja Grimpel, sest et neil häält ei ole laulmi-jeks, fondiwäänamise numbrid teewad. Muu jaks esinewad nad oma hülgenumbriga „Pea Wenermaal-jalad Cestis“.

Lõpuks poliitiline tants. Uus charleston:

„Uhtsa ja uhtsasa
Kollitame kriisiga!“

Näpanud Vermontus.

Uus jahiseadus.

Cestti kütide ja kütiseltide juureks röömuks pannakse uuest aastast siiski maksma korralik jahiseadus. Muu huigas on uues seaduses ka senine jahikalender põhjalikult ümbertöötamist ja korraldamist leidnud.

Oleus, kes kuus aastat järjepanu Cestti riiki putsis.

Selle jahikalendri määruste järele algab jaht — põnnil — kell 12 uue aasta ööl, kohe peale värsket aasta liigujoomist. Ja lõpeb põnnil — paar minutit enne kella kahteteist sellejama aasta lõpul.

Jahi-hooajad on kuupäevadega kindlaks määratud.

Üldiselt kujuneb jaht uue seaduse järele umbes järgmiselt:

1. jaanuaril algab jaht anedepüüdmisega. Jahilasteks on õnnesoovijad igasugustest ametkondadest, nii ülemuse kui alamuse hulgast.

Paremaks püüsirohust peetakse eesti rahvuslikku lastemoona ja padrunid „Sead uut aastat“ märgiga. Mõned pagulased ja muulased eelistavad ka vana vene märki «СЪ НОВЫМЪ ГОДОМЪ, СЪ НОВЫМЪ СЧАСТЬЕМЪ!»

Rõige ägedamalt tulistatakse äri- ja trahteripidajaid ning muid rasvaseid „omanikke“.

Jahipidamine on ametlikult lubatud üks päev, kuid kestab tegelikult umbes nädala, milliseks ajaks kõik „aned“ kinni on püütud ja hellaks titkutud.

15. jaanuaril algab maksuinspektorite jaht puhtaksu maksu maksjate peale.

Päris jahisaaki sellal veel ei võeta. On nii öelda eeltööd. See on — maksuinspektorid katsuvad eialgu waid, misjugune nende jahilindudest on muinas, misjugune mitte. Ja märgivad ära, kui raswane, kus peitleb jne.

Nende kohta seatakse kokku vastavad teatelehed, mille järele hiljem pärisjahti hakatakse pidama.

Webbruari- ehk küünla kuul, mõni päev enne wastlapäeva algab jaht seajalgade peale. Suurema osa jahilastest moodustab õrnemjugu perenaiste näol.

Mõutakse ainult neljajalgsete kappu, mille hind sellal kuulmata kõrgele tõuseb, kuna kahejalgsete omi sugugi ei küsita, ehkki viimaseid palju suuremal määral leidub kui esimesi.

Jaht lõpeb wastlapäeval kirgliste jahilaste ägeda lõhukatarriga.

Märtsi- ehk paastukuul algab riigikogu valimiste eel äge jaht hääletajate peale. Jahipidamise õigus antakse wälja registreeritud jahierafonidele 50 tuhande margaliste jahilubade näol.

Jahti lubatakse igate wiisi ja igasuguste abinõudega pidada.

Saagijagamist toimetatakse kristliku juhtimõtte järele: „Kellel on — sellele antakse, kel pole, sellelt võetakse ära“.

See on — kellel wähe hääletaja, sellelt võetakse seegi ära ja jagatakse nende wahel, kel rohkem on.

Suurematest erakondadest on enestele jahimaid kindlustanud:

Põllumehed — kõik päristalu ja suuremad mõisakrandid. Ei keeldu ka üle piiri mõne ajuniku õuekeda või koplise jahisaagile järgi kõmmutamast, kui soodne filmapilk.

Abram- või grimpel-sotsid plõksutawad wabrikudedel wärwufesi. Jahiriistadeks on plaks-püstolid, mille juures suuremaks mürtjaks ka mõni kästgraanaat hulka wiistakse.

Nende ja härrasjõttide wahel, kes aia tagast oma katapuladega neidjama wärwufesi tikuwad tabama, tekib wastastikune äge ninade õdrumine.

Lõpuks jagawad saagi pooleks: punaste kurgualustega wärwud abramisõttidele, halli kurgualustega — härrasjõttidele.

Kristlased on enestele kindlustanud jahiladeks kõik kirikumaad ja armuadrad.

Üks sõpruseawaldus.

— „Armas Rull! Lootsin siin, et sa minu 110 miljoniga sama teed, mis „Atlast“ 10 miljoniga, aga lootused läksid nurja. Näib lahtud sa! Luba, et sind veel kord sõdamest sülelen!“

Üüriseadus suremas.

— „Olen ma hingitlenud tül juba mõnda aastat, aga suuremat kasu ei ole minust kelegil olnud. Müüd ma wist tül enam filmi lahti ei saa!“

Rõik kantslid kasutatakse jahionnideks. Saagi kokuajamiseks lastakse jahikoorteks kurat ja teised põrguwaime lahti. Uniseid jahilasi ergutatakse kirikukellade helinaga.

Runa nemad weel wanatestamendi tarkuse järele kookideatud lastemoona tarvitawad, siis lehtab walimiste ajal kirikute ümber ja nende jahialadel paks ja wänge tõrwa ja wääwli leitsak.

Rahwaerakond loeb oma jahialaks kogu wabariigi territooriumi. Müüb aga meelhamini linna ja alewite kuu ka wõrandatud mõisate parkides. Gelistab peamiselt nottimise-jahhti, see on hääletaja foodiga teadlikuks nottimist.

Jahiriistade iganemise tõttu saak kehwa. Luntaw puidus ühest erakonna paremast jahikoerast, kes marru jäi ja saba jalge wahel üle piiri põgenes.

Munitud kütitud peamiselt endistel mõisamaadel ja popside kopsaeadades.

Lõõerakond peab oma päris mängu-jahhti kabinettides ja kantseleides. Neil on suur kari häid kriisihaisu tundjaid jahikoeri.

On peamiselt pühapäewaküttide erakond, kuid armastawad ka salaküttimist kõigil wabadel maadel. Garrastawad teiste jahilaste mahalastud saagi eest arañappamise ja oma kotti toppimise sporti.

Jahtidele sõidetakse suure jeltkonnaga ja walju käre-müraga. Rõige ees ratsutab ülemjääger Weiler, jahikullina rool käe peal.

Jahihooaeg lõpeb üldise pirukajagamisega Toompeal.

Aprilli- ehk jürikuu esimesel päewal peetakse jahhti kõigi narride peale. Erilist lugupidamist leiawad pikkade ninadega jahilinnud.

Jahijaagiks langeb sel päewal ka suurem oja kōmu-kirjandust.

Jahht kestab ühe päewa.

Rihawõte pühade eel on perenaistete erijahht kōnamunade peale lubatud, kuigi see muul ajal keelatud pole.

23. aprillil — jüripäewal — peetakse jahhti maa- ja põllutööliste peale. Need peawad aga paremu-

seks jelleks ajaks linnadesse kolida, kus „tööta töölife“ kohti otitwad ja häda-abi paiukit nõuawad.

1. mail ehk lehekuu päewal peawad sõfjid punaste lippudega traditsioonilist klaperjahi töolistele peale.

Nast-aastalt muutub see jacht weijemaks ja ilmetumaks. Põhjus on filmaga nähtaw: juhid on raswa läinud ja kõhtu kaswanud, sellepärast on loind ja laiad.

Neg-ajalt peab ka politsei sel päewal kommunistide ja lendlehtede lewitajate peale jahhti.

1. juunil wõi jaanikuu päewal algab aja-lehtede jacht teise poole-aasta tellijate peale.

Kõmukirjandus lubab hinnata laasa ka üffikute numbrite ostjatele toop wärsket hästi maitsewat sõlki, kosjalehed — prii nurga-ammaemanda abi ja head nõu luguwilja häwitamiseks.

1. juulist wõi heinakuu päewast algab maffuinspektorite teine jahi-hooaeg tulumaksu maksjate peale.

Saagi kokuwõtmine sünnib riigipangas ja selle osafondades kuni 30. novembrini.

Augusti- ehk lõikusekuul peetakse jahhti noorjõdurite peale.

Jahijaak mõddetakse ja kaalutakse täpselt üles ja kantakse sõjaministeriumi warakirja.

Septembri- ehk miiklikuul algab ilmaaline jacht kooliealiste laste peale. See on teine suur ministri jacht, millest minister ise kogu oma kantseleiga oja wõtab. Wastawate ringkirjadega põmmutatakse suur hulk werisulgis noorufesi kōku.

Osa täiskaswanud jahijaaki kōndatakse Tartu, kus see Werneri ja Linda kōhwikute ja restoraanide wahel ära jagatakse.

Oktoober ehk wiinakuu. Kirbujacht, mis aasta läbi lubatud, pole ka sel kuul keelatud.

Piirwahwel algab pimedate ööde tulekuga intensiivsem jahihooaeg salapiirituse wedajate peale.

Novembri- ehk talwekuul peetakse ägedat klaperjahi kultuur-kapitali abi-, toetus- ja muude summade peale. Suures jahipalawikus haawa-wad jahilased ise üksteist wastastikku nii sõngas kui pildis.

Tallinna „konka“ wiimane ja kõige kallim sõit.

Belgia selfi kutsar Ipsberg:
„Päräl — olge head raehärrased! Selle otja eest raekojast üles Toompeale maksate mu isandale 16 miljonit...!“

Rikaldased ja tagasihoidlikud tehtakse tümaks ehk koguni wagaks ja kõrvaldatakse leega mõistlustest.

Peale raskeid lahinguid sõidavad toetuse otse saanud töötä kunstnikud ja kirjanikud väljamaale mõistluse väsimust välja puhkama ja uuteks jõudu koguma ehk asuvad kohvikutes, kus kookide kallal algab wainne nohin...

Detsembri- ehk jõulukuul kestab nii lubatud kui ka lubamata jaht miljonite peale edasi.

Jaht lõpul asetuvad mõned jahilased wõllas, teised — tõllas. Jaht ajal on nii mõnigi ametkonna ja asutuse kasja kannatanud.

Nästa lõpul peawad riigiametnikud jahti 13. kuu

palga peale, ehkki see jaht õnnetu „13“ arwu tõttu mitu korda waremalt on äpardanud.

Jahipidamine on aasta läbi lubatud rööwikute peale. Nende hulka arwatakse kõige pealt: kurjategijad, salakaubitsejad, Wiru tänawa ööliblikad (pealinna), raudtee jänesed, kirbud, lutikad, pruslakad j. n. rööw-pudulased. Rööwikute jahiks on lubatud tarwitada igasuguseid püügipaelu, raudu ja kurjategijate ja salakaubitsejate jälgimisel ka politseikoeri.

Ka on rööwikute pesade häwitamine lubatud ja soowitaw, kuid rööwikute eneste küünate, munade ja kõrwade eest erilist kasu ei makseta.

Maha kirjutatud — Wibubüssi mees.

Notapisted ja julewisked.

Bealin. Kuna muidu wõimu rufikas raugenud on, taheti seda kaudsel teel siiski weel õhus hoida. Meie teame, et usuga orjastati ja usuga hoiti orjuses. Ja kui kadusid ilmalikud „aagrehid“, siis taheti neid wähemalt alles jätta kirikute juure. Selleks pidid nad siis saama niipalju maad, et kogudus oleks wõinud pastorile laulda: „Kui kaugel su wald ulatab, ei ole iisiki mõõtnud!..“ Minult maad oli weel tarwis. Wõimu on neil muidu nii kui nii küll — isegi siseministri üle. Kuid siiski ei saanud nad niipalju maad, kui tahtsid. Kardeti, kui kirikumõis saab liig suur, wast ei leia pastor oma maad mõõda matkates enam kirikut ülessegi.

Ametkohtade koosseise wähendatakse, töölisti lastakse lahti, et nende töid hädatöölistega ära teha. Mõiks ometi selleks weel ei ole hakatud hiinlasi sisse wedama?

Ribedatel aegadel leidub ifka inimesi, kes teiste häda enese kasuks oskawat tarwitada. Ja siin ilmnes Lufats ja hakkas nagu juut oma kaup, kõiksugu ilmamaid, välja pakkuma. Rahwas kuulab tema imelugusid kaugetest maadest nagu uut usku ja mõningad pahwewennad pidasid juba nõu konkurendile salaja naha peale anda.

Kõik olek ilus olnud, kui Lufats mitte ahnusesse poleks läinud. Wõib olla, oli ta kuulda saanud, kuidas mõni aferist auga riiklist palka saanud ja läks nüüd omale ka norima. Wõimud aga arwatsid, et kui ja nii agendi moodi talitad, küllap siis juba nii kui nii iga hinge pealt oma protsendid saad ja panid tema lugemistele, kui kaubanduslikele ettevõttele, lõbustusmaksu peale.

Mõned arwawad, et riik siiski wäljarändamist korraldada mõiks, saaks ilma juurema sõimuta ja werewalamiseta peostjahu elawast elemendist lahti. Minult, et riigikassal ka sest tulu oleks, tuleks wäljarändajad ka, nagu iga teine wäljaveetaw kaup, wäljaveo tolli alla panna.

Et furnu, kes maha maetud. Kodus käia wõib, seda teatakse, et aga ka hobune, kes okupatsiooniga aeg naha sõõnud, ka kodukäijaks hakkab, see on juba haruldajem nähtus. Aga Belgia konfaga on see nii. Ja nüüd tuleb välja — ülekohus on furnud asja eest maksta, ei maksa — öeldakse, on ülekohus ja wõida wälislaenu saamise peale mõjuda, sest kes wäljaldas uut laenu anda, kui wanagi tasunud polka. Niiviisi ei ole ime, kui korraga keegi daam ka Meie

Matti juure astub ja ütleb: „Maksa finni see õun!“ — „Mõlline õun?“ — „See, mille minu esimene Gewa finu esijale Adamale andis ja mis weel praegugi wälja maksmata.“

Tartu. Wanasti lauldi: „Ludengite elu on kullane!“ Nüüd seda enam ei wõi. Juba enam muulane. Minult niipalju on seda elurõõmukest, et naisüliõpilasi on palju ja need enamiste „moodsad“ uue aja inimesed ja pole ses täiskaswanud inimeste küsimuses nii wõhitud, nagu õmblejannad omal ajal.

Kelle elu aga nüüd kullane on, need on kirjanikud. Muud kui istu kohwikus, kuula suurte nais-tegelaste klatschi ja lase ennast imestada kui kultuurkapitaali saajat. Kas raamatut ka keegi ostab wõi osta jõuab, see pole tema asi.

Palju radikaalsem oleks, kui ütlemine näiteks, kõige wähem minewa raamatu „Walitud wärvid“ autor ja teised temajugused niisanuti omad raamata „Kummalisi nowelle“. Lähed mõne rikka mehe juure, kellel tuhande wõi paari wäljaandmine midagi ei tähenda ja kes omale auks peab toetada kirjanikkud ise laiali kannaks, kui Zuku Ühki Tallinnas oma ning müüb talle maha erafordse hinnaga raamatu oma autograafiga. Wast leiduks ka neid, kes ka Tartu kirjanikkude omi wõtaks. Nii siis lewinesid raamatud ja kultuurkapitaal mõiks mõne muu kasulikumana asja peale minewa summa wõrd wähem olla.

Narwa. Greenholmi wabriku walitus on osjusse tulnud, et tööline on seesama, mis paberof. Niipea, kui wimm wäljas, wista uulitsale.

Ja kuna muidu harilikult ei lubata paberofsi otse tänawale wistata, ei ole walitusel näilijelt midagi selle wastu, kui tödlised, kes oma tööjõu jätanud wabriku, uulitsale nalga jurema saadetakse.

Pärnu. Ei ole esimene kord, kus siin teaatrite ületööstus. Nüüd kawatsewat, nagu kuulda, ka laewatehas „Lennut“ järel pärida, kas jätaks linnmaatiki tema kätte tagasi, kui ta oma paadi materduse ruumi ja saeweski muudaks ka teaatriks.

Esimene tõmbetiikk oleks: „Laewad, mis ehitati unes.“

Rakvere. Siin asutatakse warsti noorte plikade juittetamisklubi. Poisrühwa ojawõtt olewat soowitaw. Soolika kaldal kohtamine ja õhtamine olewat juba wana mood.

Sulgnoff.

Mõtles wist . . .

„Ega mina siis Virgisti lollim ole!“ mõtles wist Varetei, kui Moskwa saadikuts sõitis.

„Pätski sokutas omal ajal rahwast Kanaadasse!“ mõtles wist Lukats, kui wäljarändamise kihutustööd tegema hakkas.

„Kas' näha Wenemaa, et me sõjakas rahwas oleme!“ — mõtles wist sõjaminister kindral Soots, kes siis, kui teised ministeeriumid oma kulusid eelarwes kärpisiid, sõjaministeeriumi kulude eelarwet suurendas.

„Kaua ja itka ühe naisega läbi a'ad — kulub wasti omalegi wahel wäike patune nali ära . . .“ — mõtlesid wist Tallinna linnaiisad, kui kõrtsi kabinetidele ukseid ette jätsid.

„Wiimaks jätawadki joomise järele ja meie ei saa wiina lähimüügi pealt profiiti!“ — mõtles wist karstusliit, kui joomisest äraarstimise koha toetamisest ära ütles.

„Mäis, kas Jumal muudab Toompea lossi ja riigikogu hoone nagu Soodoma ja Komora surumerekis!“ — mõtlesid wist pastorid, kui nad registreerimise kohustusi oma peale ei tahtnud võtta.

„Kas tõesti see, mis kergelt saadud, ka kergelt käest ära läheb?“ — mõtles wist Päts, kui kuulis, et tema maja Harju panga wõlgade pärast aresti alla tahetakse panna.

„Oleks minu kabinetis kohane minister!“ — mõtles wist Teemant, kui kurtumuna nägi.

— ts.

Uus „Linda“.

Moodne neitsi.

Kiwilombi Jantsi joon.

— „Ma võtsin selle luuletuse kaasa, mis ma pärast meie esimest kohtamist kirjutasin.“

— „Beaasi, mu härra, kas te ka raha kaasa võtsite?“

Sealt Kataklaemi nurga pealt,
On kuulda Hansu nutu häält;
Ja kirub hädast südamest,
Tal kahju naabri-õigusest.
Oh „Waba Maa“, miks piüäd ja
Dma ehitust nii seadida,
Et akendest wõid mureta
Mu aeda prahti pilduda! . . .
Küll on see asi hoopis hull —
Ei enam õigust anta mul,
Kui wäheke weel piikjutab,
Siis naaber kohe wiikjutab.
Mul oli naabriks inwaliid —
Mõh, ütelge, kas mul jest jüüd,
Kui minu aeda wahtis ta,
Wõin tema akna kinni ma.
Oh, millal tuleb kätte päew,
Kus kasutatud saab minu waew,
Et mulle kätte antaks wõim
Ja õitjeks minu lehes sõim.

J. B — t u s.

Ragu . . .

Näost sinine, nagu charlestoni tantstiw riigimees.
Dma meeste asi, nagu sõjawäe lihakonjerwide
tellimise „Estonia“ eksportitapamajadele“ andmine.

Sirra-wurra.

Nüüd walitsus on kindlaks määranud,
 kuis meie riigi nimi kirjutud
 peab saama wõõra keelte peal,
 et segadust ei tuleks seal.
 Saab teada antud noodiga
 kel „Esland“, kel „Estonia“
 ja kellel jälle „Estonie“,
 et nad siis kirjutaks ka nii
 ja mitte, kui weel hiljuti
 meil' saadet kirjadel „Russte“.
 Kui saatsid kirja Tallinna,
 siis itka „Rusland“ — Wenemaa
 Meil ametkohtis Wene keelt
 küll paljugi ja Wene meelt,
 kuid jellepärast siiski maa
 ei ole Tibilasoonia.
 Nüüd weel üks asi südamel,
 et olema peaks kirjadel
 ka linna nimed samuti
 kõit täpsed ja kõit õieti;
 ei mitte, nagu tänini,
 et lord Fellin, lord Wiljandi,
 lord Wejenberg, lord Ratwore
 Ei enam kesta tohiks see!
 Ei Reval, Dorpat kunagi,
 waid Tallinn, Tartu alati!
 Ei enam kirjuta nüüd saa
 te Norra Kristiaanina
 ja Türgi Konstant'noopoli,
 waid — Oslosse ja Stambull.
 Ei ole linna nimed nii,
 käib firi piirilt tagasi.
 Ja miks ei wõiks see olla meil
 niisamuti kui mujal mail?
 Meil saadetagu samuti
 just tulnud teed ka tagasi
 kõit „revalid“ ja „dorpatid“,
 kõit „wejenbergid“, „fellinid“ . . .

„Meie Mats“ konnaade kuningas.

Eralomad riigilaewu reostamas.

— „Sain su, kuramuse, omelt lord kätte. Olete juba küll lahetsa aasta jooksul oma parteipoliitilaga riigi laewu reostanud. Nüüdsest peale seda enam ei tohi olla. Raew olgu puhas ja wesi selge!“

Ja kui on firi kohalik,
 siis pühmetasti filmapiikl!

Staalias on fird nüüd karm —
 ei wõi ka piri see parm,
 kel pole tepe fashistlik hääl,
 see kobe puuri pandaks seal.
 Mii kui meil püütaks „noolida“
 neid koeri, kes suuforwita,
 just nõnda inimestega
 wõib Mussolini toimida.
 Ta wastu ükski ajaleht
 seal 'p tohi lausta sõnakest.
 Meil jarnast torda ka „totsh w totsh“
 wiist tahaks sisse seada Soots,
 kes ka kui Mussolini just
 ei salli ajakirjandust,
 kes julgeb teda armusta,
 et saab wast rahwa naeruks ka
 ta oma töö ja teoga,
 „diktaatorliku“ weoga . . .

Meil tunda saab nüüd tihhi pops,
 et seadus wast kui kormalops
 ja end'ne mõisatööline
 nüüd on kui maanteel tööline.
 Ta peawari lammutaks.
 Ei se'ks, et riik sest kusu saaks,
 waid sest, et seadus wahel — jonn
 ja waesel linnupriius on . . . Leo Reo.

Ihe endise ärimehe nutulaul

lgiöööl kuwalgel puu all, nõõ
 lääes...

1.

Kuu kumab kõrgel ülewal.
 Jah, kindel töö ja palk on tal.
 Ta teenib aega lauemat.
 Nurahagi, waat', warsti saab . . .

2.

Ma aga seisn mõttes siin,
 mul ajudes kui lõhkeks min!
 Kõit minu lootus, minu õnn,
 see nummer nulli lainud on!

3.

Ma olin kawal ärimees,
 kõit oli näha selge ees . . .
 Hea ots pankrott küll oli mul.
 Kuid, mis siis tuli, see on hull ! . . .

4.

Kõit tegin naise nimele —
 see lastis jalga üle weel!
 Eks ajalehe läbi wiist
 ta miis, tont teab, kes aserist . . .

5.

Nüüd seisn ma siin kui Hamlet:
 „Kas olla veel wõi mis ja teed?!“
 Kui hakkaks pooma end, waat' ka
 puuomanik a'ab minema!...

— 18.

Nüüd mööda läin'd need kuldjed a'ad...

Riivilombi Intsi Kupleed.

1.

Ujad kiirest muutuvad,
 ruttu lähivad päevad,
 hullud asjad juhtuvad,
 hullemaks veel läewad...
 Wanast oli naine truu,
 nüüd on mees kui naise prtruu...
 Aurfusest veel laulab juu:

„Nüüd mööda läin'd need kuldjed a'ad,
 Ei enam kordu nad!...“

2.

Dnupoeg sai ameti
 ähte „sooja kohta“
 Mis jekt itka ameti —
 oskab tööd wõi 'p oska...
 Raamatuid wõis kratsida,
 kassast... poln'd, noh, asi ka...
 Kinni nüüd kuid istub ta,

jekt mööda läin'd need kuldjed a'ad,
 ei enam kordu nad!...

3.

Kra jaotud mõisamaad,
 rahwas sai, mis ootis...
 Mõisnikud, need sõimavad —
 furn neil olla potis!
 Sest nüüd parun ise ka
 tööta leiba teps ei saa.
 Palehigis nutab ta:

„Nüüd mööda läin'd need kuldjed a'ad,
 Ei enam kordu nad!...“

Sagajärg.

Tõusil raha kokku a'as,
 ostis „autobilli“,
 labareedes laristas,
 naistega a'as kiili.
 Mõitles, äri teeb veel küll,
 aga nüüd tal asi hull —
 ees on tress
 ja taskus null!...

— 18.

Siin ja seal...

Palwewennad oma ujuväega
 eksporteerivad meil wiimsepäewa!..
 Tahad taewapasfi,
 palwewendil moona tassil!..

Elumehe loogika.

Riivilombi Intsi loon.

— „Mis jaoks peaks ma pummeldama just lõunaiste-
 rahwastega?... Kabinettidel on ju ukseid ees ja keegi ei näe,
 mis seal sees tehtakse. Ja praegusel ajal on ka kooliplitad,
 kui keegi ei näe, iga asja peale walmis...“

Meind pat'wad endid ajalehes —
 wõtku jõddale ükskõik, kes tahes...
 Kõigilt kuuled hüüdu:
 „Olen weiditje veel süütu!“

Rahapaberid kui määrdind hilbud,
 kardad wõtta, wast neil selias kirbud!
 Wast künnelised
 andwad sügelised!...

— 18.

Ütles...

„Ega minagi papijt ei ole!“ ütles „Päewalehe“
 libopuu, kui „Baba Maa“ järele ka äriwaate-
 atende mõistluse wälja kuulutas.

„Nüüd paneb kurat iluša kopika mokka!“ ütles
 Weiler, kui „Päewaleht“ ka äriwaateatende mõist-
 luse korraldas.

„Ei see töö toidal“ ütles Dinas, kui riigikontro-
 löri walimisel wähemusse jäi.

„Nüüd jääb politsei waeleklapjeks!“ ütles koda-
 nik, kui Einbund riigikogu esimeheks waliti.

„Ega see walitsemine naljaasi ole!“ ütles Lec-
 mant, kui kristlased ähwardasid walitstuse kriisi teha
 kirikumaade pärast.

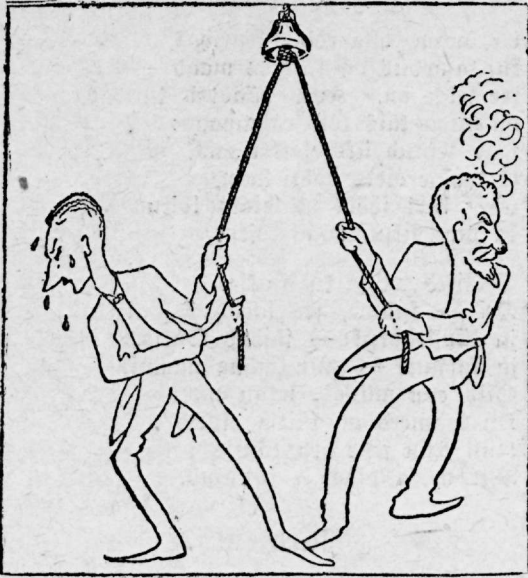
„Parem pool muna kui tühi koor!“ ütles Sim-
 mermann, kui esimejekordisel walimisel kolmwäärand
 tundi riigikontrolör oli olnud.

„Mis teeb tuul müürisel!“ ütles Rattik, kui töö-
 erafonna leht teda „Koolipoiste“ pärast ministritoo-
 lilt alla püüdis tõugata.

„Mis see täpes mehele teeb!“ ütles „Päewaleht“,
 kui talle Cesti panga 110 miljonilist wõlga meele
 tuletati.
 S. Vermontus.

Riigikogu suur ja väike kellamees.

P. Kuusiku joon.

Einbund ja Martna: „Küll tirime ja tirime, aga häält väija ei saa!“

Uued jõululaulud.

Soots.

Mul Mussolini kaju hiilgab,
Ta paistus väga armas mul,
Mind suure ihaga ta täidab,
Kui ütles: Soots, ja järgi mul!

Kaks inglit minu tuppa tulid,
Ei ükski film ei näinud neid
Neil loorberpärsjad kaugas olid,
Ütlesid: „Koom, see saatis meid.“

Ma tõttan waimus Rooma poole,
Kus asub minu ideaal.
Kui omaisin kord wõimunoole,
Kõik ägatsid siis minu all.

Ka Cestil oleks siis wast põli,
Kui diktator ma oleksin.
Siis walguks, rakkus mood ja tuli,
Kõik wabadused koataksin.

Päts.

Nüüd paistab meile kaunisti
See Cesti riik nii selgesti,
Kus presidendiks mina.
Saab põhiseadus muudetud,
Mis seni pole suudetud,
Siis tõuleb minu „nima“.
Sotlid, motfid, teewad kisa
Sing neil wisa. Presidenti,
Seda jänti pole waja.
Sandita ei piisi maja.

Laretei.

Oh tulge kõik lapsed ja lastume siit
Nüüd Moskwa, kus ootab mind suurem wiisit.
Kui olen ma ametis agar ja wirt,
On karjer veel suurem, kui tegi kord Birt.
S. Vermontus.

Ei muidu saa!...

Kiwilombi Jntsi kupleed.

1.

See ilma-elu muidu hea,
kuid ainult rahata ei wea!
Kui küsin, tihti kuulen ma:

„Ei muidu saa!
Ei muidu saa!“

Küll mõnda asja palunud,
kas musufest wõi mõnda muud,
kuid wastujeks siis saanud ma;

„Pead maksma ka!
Pead maksma ka!“

2.

Kord oli asju ajada
ja ametkohta läksin ma.
Mul anti, noh, nii aimata —

ei muidu saa!
Ei muidu saa!

Ja asjad korda sul ei läe,
kui sa ei anna nii altkäe...
Ei õigus üksi awita —

! Pead maksma ka!
Pead maksma ka!

3.

Maapois a'as mõtted tüdrukul
nii kihama, et päris hull,
kuid tüdruk siiski tingis ka:

„Ei muidu saa!
Ei muidu saa!“

Kuid pois ei tahtnud kosida...
Kurg tuli aga noolga
ja kohus mõistis poisil' na:

„Pead maksma ka!
Pead maksma ka!“

4.

Kui wahel ongi rinnus piin,
siis meele lõbusaks teeb wiin,
kuid kohju see, et wiina ka

ei muidu saa!
Ei muidu saa!

Noh, jood end täis ja lärmi lööd,
et finni wiidaks wastu ööd.
Oo soolaputtas... Ja weel sa

pead maksma ka!
Pead maksma ka!

Ja tekkis riiklik talu wiis ...

Ballaad.

Riik on otsustanud soos wiis
 eestujulistu talu ajutada.
 Ujalehtedest,

Soost peletati wälja kured,
 neil wäljamaale minna kästi;
 sest riigil tõusnud uued mured;
 soos käiwad kraawid risti-rästi,
 saab raba kuivaks lastud, siis
 seal tärkab talu riiklist wiis.
 Eeskuju tahab anda tarka
 riik kõigile, kuis saada marka.

Mäeb juba waimufilm mul ette
 kuis õitsma lööwad uued talud;
 kui kaed neid, waldab rööm; kui wette
 sul kaowad kurwastused, walud,
 Käed imetledes kofku lööd.
 Mäed alles nüüd, kuis talutööd
 peab tegeema üks põllumees.
 Riik on sin ifka kõigest ees!

Saab kõige esmalt tallu toodud
 statistiline suur büroo.
 Kõik kirja pannakse, mis loodud,
 mis kasu toob ja mis ei too.
 Seal juled käiwad krabin tege,
 ja muudkui waatle, kiitust jaga.
 Ehk milja meel ei kõrtki kaswa,
 läeb meestest mõnigi ju raswa.

Kui künnimees on ajand wao,
 maamõõtja selle mõõdab ära
 ja insener teeb kindlaks jao,
 kus wao algus ja kus pära.
 Peab tunduma: siin on süsteem
 ja igal sammul oma skeem.
 Nii tagajärgi saadaks häid,
 kui tegewuses ohtralt päid.

Kui läewad kanad munele
 ja soowad selleks walmis endid,
 neil juure seataks assistendid
 ja arstid — abiks mõnele.
 Ja pärast tuleb komisjon,
 et waadata, kuis lugu on,
 kas munad forralikult tettu,
 kui palju kaalu — brutto, netto.

See küljest lõigatakse pekki
 tükk tükkist — muist jääb kaswama,
 Eks singid paremini mefi,
 kui läinud rohkem raswa nad.
 Nii annab siga rohkem kasu
 ja tugewam on tema kasu.
 Nii on ka liha lihtsam hoida
 ja wärske ossiga end toita.

Et igast kõrrest saada tulu
 ja kindlaks teha tema sort
 (mis tühja — teeb see suurt nüüd kulu,
 ent huvitaw on ta, kui sport)
 Nad ajutawad katsejaama:

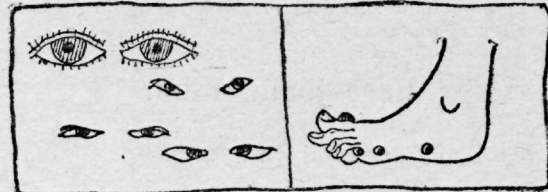
mis peab sest seamaltkasti saama —
 see on professorite mure.
 Ei teadus, kuulsus ial sure.

Et õudne olla rabas kurwas,
 kui pimedus on katmas maad —
 see selge on. Kuid päästab turwas,
 on mida täis kõik rabamaad:
 saab tehtud üks elektrijaam,
 et walge oleks öölgi laan,
 ning kari sööks ja leiaks toitu
 ka pimedikul, enne koitu.

Töölisel wälja koolitakse.
 Nii — sulane, see läheb Daant
 ja liipsitidruk — sõidab Sakka,
 ja karjane — muu mõne maani,
 Etis edu mühab, nagu mets,
 kui igamees on täitka „spets“.
 Nüüd talu selle ära tasub.
 Riik maha pidama ju asub.

Parallellid.

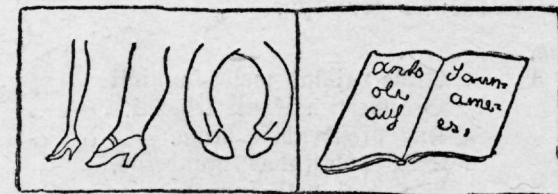
P. Kuusiku joon.

Suured filmad, pilufilmad, wäitjed filmad, tõõrdfilmad ja konnafilmad.

Kõngusnina, pikknina, nõõnina, kõõernina, õige- nina, terawnina ja suurnina.

Beenikeled jalad, paksud jalad, kõõerad jalad ja waresjalad.

Tuulewesti, westiwesti ja katrawesti.

Ei tohi aga unustada,
et olemas ka ülemus;
neid korjab waft eht mõni sada,
kel kõigil tubli sülemus.
See on ju nende waew ja hool,
et „ornung“ majas igalpool.
On teada kõigil seegi ka, —
neid ergutab waft preemia.

Kui rahandus läeb lõpeks jassi,
siis tellitakse üks „ekspert“
Ameerikast (ei mujalt pasfi),
kel tarkust, teadagi, kui merd.
Küll a'ab see asjad jälle joone
ja päästab haamri alt weel hoone.
Seks määratakse miljonid,
kuis lord ja kohus, paljugi.

Siis teemad lõpeks suure peo,
kus woolab sampus, wahurwiin,
et igamees saab oma jao
ja mäletab, et wiibind siin,
kus pannud riid käed ise külge.
Kõik imetlema aga tulge:
riid näitab... näitab... mida ta? —
kuis talu mitte pidada.

R. Odanit.

Maafüsimus.

Kui wägiwaldselt meie maale
raudrüütlid mõõgal raiustid,
tõid orjus-ikke Eesti raale,
kas nad siis maa eest tasusid?!
Ja kas ei seitse aastajada
maa eest ei käidud mõisas töö!?!

Uus „Wäite postimees“.

Ma olen wäite lehemees
Sull lehti Eestis minu läes.
Rouk, Esmaspäew ja Rahwaleht,
Kas jopp ei ole eht?!

Mis õigus weel neil maksu saada?!
Kas lunastud kõik pole weel?!
Ei üldse enam olla asu
wõiks Eesti pinnal nendel nüüd...
Ja rõõmit maa eest neil weel tasu? —
Neil kanda liigagi suur süüd...
Mis olnd neil paruniteft kasu?
Kas rahwa heafs olnd neil mõnd püüd?..

*

Ei ole enam kufil jaksja,
jalg wabalt adra taga käib,
kuid riigil' kõrged maksud maksta,
et waata — sama orjus näib...
Ei pruugi tunda Balti faksja,
kuid ole tähepanelit
ja katsu targu alitkæe maksta
feal, kus sul asi ametlik.
Liig kallis riigilt omandada
maad jäädawalt on endile,
ja samuti ei soodust saada
maad eluaegse rendile...
Wast-aasta katjud läbi a'ada,
tööd tulewitufs tepe ei tee!..

Kiwilombi Jnts.

Pealinna kõnekäänud uulitsal tänawast ja ümberpöördukt.

„Tead ja, Koidula peal olid kaks kahtlast meeste-
rahwast!..“

„Püü, häbematu! Era teota furnut!“

*

„Kuisel on weewärk riffes, homme hatatakse panema uusi
koruüid...“

*

„Ma nägtn eila, kui see linnanõunit mööda Jüri
Wilmfi üles läks...“

„Mida, kuramus, ta teise kufile ronis — on's ta
kafs wõi ahw?!“

*

„Aga oli Iaulupidu ajal Postka täis!“

„Wiina wõi?“

„Snimefi ja hobuse'd!“

„Ah, fool.. Waata, kuula, kuidas ja loomatvagunit
nimetab — postkafsl..“

*

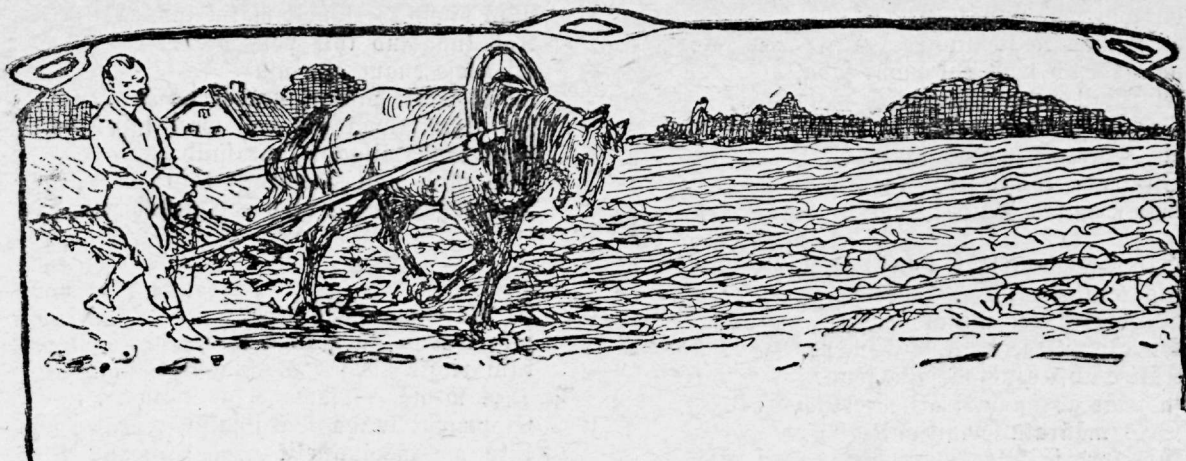
„Küll on aga see Willem Reimann jopanel!“

„Tõhoh! Oli wa' haritud inimene — tea, kas on
jooma hatanud wõi pole samarahal..“

*

„Küll jookkis fuur rott Olga rentslit möödal“
„Ja mis Olga? Kas karjus küll?..“

Kiwilombi Jnts.

„Meie Matsi“ kroonika.

Dma täiendamislistelt julerüütlistelt.

Läinud kuul pandi Tallinna lokaalides kõrtside küsimuse selgitamiseks üldine rewideerimine toime.

Revidente võis mitmes restoraanis näha, kus nad hoolikalt oma ülesandeid täitsid.

Ühes trahteris kohtasid neist kahte. Mehed olid enestele laua all salajase peidukooha välja valinud, kust väga hea pidi olema tähelepanematult trahteri elu luurata. Üks neist sortis oma korterivõtmega hoolikalt pöranda praosse ja hüüdis ifka:

„Halloo, halloo! Sit, kuramus, tee lahti!.. Mis ja'nd jändab!..“

Wiist pidi sealt mõni warjatud üks kuhugile salakabinetti wiima.

Teine lamafleses liikumatult. Kaval — tegi, nagu magaks, aga ise kuulatas wiist hoolega, kas pörandaalusest salakabinetist mitte lõbutsejate kära kuulda pole.

Kõrtside-komisjon määras oma koosolekute päewaforra järgmiselt ära: 1. istangul — anektoodid; 2. istangul — niibed lood; 3. istangul — lorilaulud; 4. istangul — aruanded salajaste piilumiste üle läbi kabineti uste võtmeaukude jne.

Istangutel saab laialt nalja ja lõbu. Naerdakse aewa mürrinal kuni kakkemiseni.

*

Sügisel künni ajal tekkis ülemaaline armuadra tüli. Paljud maakoguduste pastorid, kes ainult armuadraga künda mõistsid, tahtsid nendega ka tänawu edasi künda, kuid ajunikud olid nobedamad ja tirisid adrad riigikogusse, kes need ajaloolised asjad neile pidi mõistma.

Seal pääsis alles õige jagamine lahti: ajunikud kiskusid atru eneste, kristlikud eneste poole. Asunikud olid tugewamad, sõiwad adrad enestele, õpetajatele jäi pihku ainult adra pulk. Nüüd nõuawad nad tasuta igale kirikule 25 hakrit metsa uute atrade valmistamiseks.

*

Potipõllumehed kawatsewad ajutada üle maa 200 põllumajanduslikku klubi, kus noortele põllumeestele tarvilikke kursusi korraldama hakatakse. Ges-

lawas on esikohal koduse õllekeetmise ja puškari-ajamise kursused.

*

Palkade kõrgendamine on tõsiselt käpile võdetud ja ka juba mõningaid tagajärgi saavutatud. Väiksematel ametnikudel ja mõne liigi töölistel on palgad märksa kõrgemale upitatud. Mõnele koguni nii kõrgelt, et waewalt sõrme otstega palka ulatab pumbutama, kuna ühikud käega üldse oma palgani ei küüni. Eriti on palkade kõrgendamine rahuldanud palgamaksjaid.

*

Tööstuse-kaubanduse ringfondade esitajad ühes ajakirjanikkudega käisid ülgastes kunst-põllumäetise kaewandust vaatamas. Kaewanduse saadused sisaldawat umbes 28—30% väärtuslikku mäetisainet.

Alawi majaperemehed Situpillist, Karbikilast ja mujalt imestawad, mispärast selle tühja asja pärast nii kaugele ja kulukat sõitu ette wõeti.

Neil olla oma elumajade ümber rohkel määral palju väärtuslikumat mäetisainet sija-sinna laiali pillutatud, mida nad iialgi pole kellelegi keelanud waatamast. Muudkui igauks pidawat ise ettewaatlik olema, et jalaga selle aine sisse ei talla. Edaspidi kawatsewad nad huvitatud ringfondadele ette panna ka nende väärtusi kaema tulla.

*

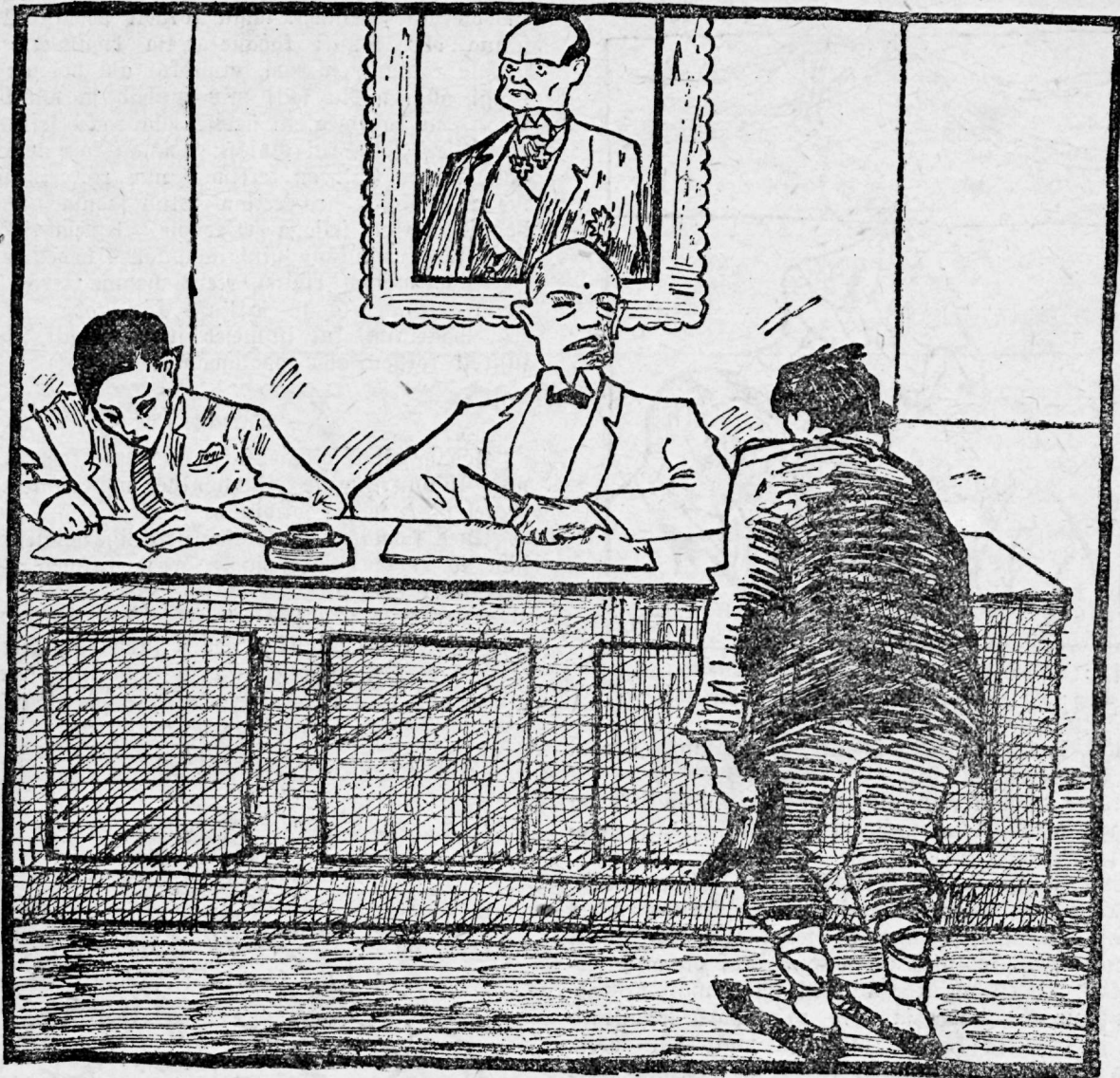
Meie juur naaber traatata taga pühitses heanaaberlikkude suhete alalhoidmiseks ka omalt poolt 1. detsembril mälestuspäewa kaasa. Gestis 1. detsembril saadud rahataie eest anti meestele tasuta igauhele karkas nappi ja pudel õlut. Internatsionaali laulmine, mis kahe aasta eest Gestis wiuksuma waletooniga katkes, wiidi lõpule. Siinpool traataeda laulsid endine Petseri maakonna walitsuse esimees Beresin ja üks Wene popp kaasa, mille eest ameti-wõimud neile autasuts prii leiwu määrasid.

*

Nadu Birl olla ühe naaberrüigi esitaja laudu wabariigi walitsusele ettepaneku teinud, et teda Gestis tagasi lubatawat tulla. Tahab diplomaadi kar-

Põllumeestekogude tulewiku unistus.

Kui president on seina peal
Ja walt ametniku hääl
King õige alandlik on pops,
Siis nende meelett ast tops.

jääri uuesti otsast peale algada, sest olewt wahapeal palju kogunud.

Krimehed, kui ka ametajutused kaaluwad külmetushoone ehitamist. Graafikud tahawad tulewase külmaaparaadi wägise eneste kätte kistuda. Nemad wõida kõrgemat külma valmistada, päris Põhja pa-kast koha. Ehitus läheb mitukümmend miljoni maksma. Külmetusmajas hakatakse päris teadusliku meetodi järele ninasid ja warbaid külmetama. Kõige pealt sigadel, nimelt neljajalgsetel. Kuid ka kahejalgsed wõiwad soowi peale endid seal eest ehk tagant otsast külmetada lasta ja ka teistele „külma“ lasta teha.

Tulewate walimiste ajaks wõtawad parempoolsed erakonnad üles kuninga küsimuse. Kuninga-erak-

tonda kuulub kogu parem tiib kuni tõberakonnani. Wiimase liider Strandmann on tulewasele kuningale isegi juba kuld krooni kinkinud, mis seni rahwa silma eest salahoiupaigas warjul hoitakse. Riigiõuna ajemele wõetakse kartul ja walitjuskepiks tugew oks-line kadakamassi. Kui kõik need tunnused rahwale küllalt kuulsaks tehtud, wõetakse kuninga walimine ise ette. Kandidaatsi kuninga kohale on palju, kõige pealt kõik kuninga nimelised, kel selleks juba oma nime järele õigus, siis kõik walitsejad. Meid on eriti praegu, peale mõisade kootamist, eriti palju. ih.

Paldiskist.

Rinnawalimiste lähenedes hakkawad tulewase nina-napea kandidaadid end rahutult liigutama. Mõni mees tellib pagari juures isegi juba „häälesaiad“

Charlestoni hooajal.

P. Kuusiku joon.

Sja: Noh, küll on need aga ennast täis kaaninud!
Poeg: „D, ei ole. Nad tantsivad charlestoni.“

valimis, lootes linnapea kohale pääseda saiade kaudu. Sga hääle eest sai, kaks kilu risti par.

Kõige enam lootust linnapea kohale saamiseks on linnandumikul Meemanni ja sotsialistlikel linnavolinikul Metsal.

Etmene lubab igaihele, kes talle hääle annab, furma puhul mugava puusfärgi teha, milles päris lõbuasi pödnutada, kuna ka teisel linnapea ameti omandamiseks lootused ei puudu. Tal on hull teeneidki. Nimelt on linnarahval nüüd maksuta raamatukogu tarvitada ja tore rahvapark lõbutsemiseks ja ajaviite kohaks, ja palju muud häid asju, mida ta läinud valimistel lubas ja mis nüüd iga linnaelaniku õnnelikuks teevad.

Mõlemad arvavad kindlasti, et kui nad mitte valimiste kaudu linnapea toolile ei pääse, siis nad vähemalt kohtu või kaebuste abil sinna pääsevad.

Küsimus, kuidas nad linnapea ametit endi vahel jagavad, kas nad vaheldamisi ta kohuseid täidavad või kahekesi ühel ajal, see otsustatakse hiljem.

Arvatavasti peetakse aga vanasõna õpetust meele, et „kaks meest on ikka kaks meest.“ Nii siis üks jääb linna peaks, teine linna... teiseks otaks.

—ts—

Saapsalust.

Supelus-hooaja ja mudavannide lõppemise järele supelusafutustes algas porivannide hooaeg uulitsal, mis igaihel maksuta tarvitada. Supel astuvad nende asemele maksuta tolmuvannid, soovitatakse eriti kopju- ja filmahaigetele. D.

Kurejaarest.

Kuulus Saaremaa kääbus-riiütel Neps, kes lenni ainult klubides ratsaharjutusi tegi, on nüüd

õõtnud edaspidi ratsu seljas ka maafonnavalitkuse koosolekutele ilmuda. Eriti soodne olla ratsu seljast koosolekuid juhatada, nagu kõrgelt poodiumilt. Ka scuna olla kõigiti kohane ratsa kihutada: ei ole lavale ronimise vaeva, muudkui aja hobune kerise-lungi alla, viska leili mis mühab ja vihtle nahl täis. Ka habemeajaja ärisse olla ratsu seljas autoriteetlikem sõita kui muidu: paistab kohe teiste hul-gast filma. Siit on tekkimas uus raseerimise kom-ane a la Neps: raseeritav istub sadulas, tema ees hobuse turjal seljaga ettepoole habemeajaj-neiu, ühes käes vahufann pintsliga, teises habemenuga.

Üldse mõtleb riüitel Neps hobuse oma lahuta-mata seltsimeheks ja sactjaks kuulutada. Eest on ikka väärikam, kui inimesed su peale ast üles, kui suurelt kõrgelt alla vaatavad... —el.

Lartust.

Hooaja algul oli arutusel kahe uue kohviku ava-mise küsimus, mille otjustamine mõnejugustel põh-justel siiski senini viibinud.

Uued kohvikud oleks ideeliselt ühelaadilised, kuid lähedised eneste vahel lahku vaid liikmete kutseitse struktuuri poolest.

„Berneri“ ja „Linda“ kohvikud jääksid untest mõistlikest peasjalikult selles suhtes kaugemale taha, et neis eeskätt kohvijoomist ja piibujuutu harrasta-takse, kuna need untes kohvikutes enam tabavlaanile

Rudas Nõifogude Wenemaa enesele tagatislepingu sõlmimist rajariikidega ette kujutab.

jäävad. Neis tahetakse ideede käsitus, mis endistes rohkem teoreetilise ijeloomu omab, rohkem praktilale üle wiia.

Esimene kohwik kannaks nime „Nuia meeste kohwik.“ Selle ümber koondusid kõik poksimeistrid-asjaarmastajad, elufutjelised öö-nuamehed ja akadeemilised-nuamehed. kellest enamiku moodustasid korp. „Kungla“ ja „Kajala“ liikmed. Uute kohwiklaste hüüdsõna on: „Kõmm fuula!“

Teine oleks „Kultuurkapitalistide kohwik.“ Selle ümber koondusid jälle kunstnikud, kirjanikud, karjilased ja teised õrna nahaga kultuurkapitalist oja laajad. Kohwiklaste eesmärk sejama: anda eneste keskel kõmm fuula igapähele, kes kultuurkapitalist oja tahab saada ehk juba on saanud. Sõja-

riistadeks — julg, pintsel ja halvad sõnad, pealahingutes ka mädaminad. R. + R.

Pühendusel.

Sareteile:

Kes ütleb, et ei oska ja raudteel sõita Moskwa?! Kuid oled saand ju Moskwa, tea, oskad siis wõ'i oska!..

Sootfile:

Sa meister meelega me maal — teed sõjakulu rahu a'al!..

Kivilombi Ents.

Kõiki wemmeldaw pilke- ja nalja ajakiri

„Meie Mats“

ilmub nüüd „Meie Matsi“ sünnitaja, „Keila mehe“ Jakob Jaasoni wastutawal toimetusel korralikult üks kord kuus 16—24 leheküljelisena, suures kaustas ja toob igas numbris päewawalgele meie wõimu- ja teiste suurte ninade tembud ja wembud, mis seni saladuse kätte all on püsinud.

„Meie Mats“ on koondanud enese ümber hulga tuntuimad pilke- ja naljakirjanikke ning kunstnikke, kes sihikindlalt meie elu wäärnähtusi piitsutawad.

„Mats“ wõtawab tabawat nalja ja märkimisewaid pilkepilta noortelt kaastöolistelt tänuga wastu ja maksab nende eest ajakohast tasu.

„Meie Matsi“ üksiknummer maksab ainult 25 marka.

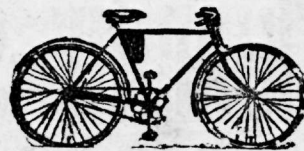
Aadress: „Meie Mats“, Tallinn, Kopli t. 20.

Elektri lae-, laua- ja seinalampe-, triikraudu, keeduriiste, mootorid jne. jne.

A-S. DROMMETER & Ko,

Tallinnas, Lai tän. nr. 5.
Soowitab

Suur walik Inglis-Prantsuse ja Saksamaa jalgrattaid meeste- ja naisterahwastele.

Alaline suur wabrikuladu Wiini „Ferro-Watt“ hõõglampe.

„Meie Mats“ nr. 2 (walimistenummer)

ilmub 8. jaanuaril 1927

ja toob sõnas kui ka pildis hulga huwitawat nalja ja terawat pilget meie pealinna kui ka prowintsi omawalitsuste walimiste kohta.

Kõik, kellel praeguste wõimumeeste tegewuse tagajärjel king pigistab, pööraku „Meie Matsi“ poole, kes alati õige asja eest walwel seisab.

Tabawate ja terawate naljade ja pilkepiltide eest maksab „Mats“ ajakohast tasu.

Aadress: „Meie Mats“, Tallinn, Kopli t. 20.

Hotell-restoraan „Grand”, Koplit. 2-a

Oled, Mats, kord linna saand,
otsi üles, kus on „Grand“.

Aja ukse ette saan,
kus see „Grandi restoraan“!

Mõistliku seal leiad hinna,
et ei enam kiru linna,

Kus on kõik nii kallid wäga,
et on maksimisega häda.

„Grand-hotellis“ kõik on soodus,
tunned parem veel kui kodus

Tule sisse wõtta istet,
telli wiina ja suupistet,

mängib muusik, tee üks tants!
Sõbramees sul „Grandi“ Ants.

Kopli tänawal 2-a

„Grand-hotelli“ leiad sa.

Hotell-restoraan „Grand”, Koplit. 2-a

Kohvik „Astoria”,

Harju tän. 19.

Kus kohas leiad mõnusa,
sa koha hästi lõunasta?

See koht — ei miskit soowida —
on teate, waat’, „Astoria“.

Jah, Harju tänav 19,
seal leiame me üksteist!

Seal kuulame siis muusikat,
mis **cnu Oomann juhatab**,

kord on see klassiline kunst,
kord jälle fox-trott nii et lust.

Toit muusikaga maitseb hea,
tõest kahju, et veel kõik ei tea...

Kuid kes „Astorias“ käind kord
see käib seal ikka igakord!..

Kohvik „Astoria”,

Harju tän. 19.

Ühistegeline kinnitus-selts „Talu“

Tallinn, Lai tänav 39.

Warna seina jätab suli.
Midagi ei jäta tuli.
Põletab kõik maani maha —
wara sulanud, kui waha.
Hätta, wiletsusse sattud,
Kui ei olnud kinnitatud.
Uuest üles ehitada —
õlgu wõid veel kehitada,
minewikust unistada —
abi pole kuskilt saada.
Aga wara kinnitatud,
häda eest siis kindlustatud.

Juhtub maja, wara põleb,
kinnitusest abi tuleb.
Kahjud saavad kinnimakstud,
kui on „Talus“ kinnitatud.
Saatushoop et poleks walus,
waja kinnitada „Talus“
õnnetuste wastu omad
majad, warad, koduloomad...
Waras wõib ju lauta astu,
wast ei rohtu taudi wastu, —
kinnituses abi asub,
„Talu“ saadud kahjud tasub.

Estonia all nr. 10.

Linna tulnud eite, taati,
waja kaupa mitmet laadi,
riiet mitmet moodi osta,
mis küll odaw, kuid ei prosta.
Aga kuhu poodi minna,
tea kas siia wõi ehk sinna,
pea waat läheb üsna sassi —
wiimaks ostad, mis ei passi...
See on siis, kui pole teada,
kuhu minna kindla peaga
ostma, kui ei tea, kus kauplus,
kus on headus, kus on ausus,

Estonia all nr. 10.

kus ei ninapidi weeta,
kasu suurt ei silmas peeta,
kus su wastu oldaks lahke,
küsi sa ükskõik, mis tahte,
kus on sidi, kus on sitsi,
willast riiet, peenet pitsi,
kus suurrätikud on kenad,
os'ad ära, tuled tänad.
Riide kaupa nii, mis ime
pakub kauplus nr. 10
all „Estonia“ teatri —
sinna lähwad eite, taati.

Estonia all nr. 10.

Estonia all nr. 10.

Seltsidele!

Pidude korraldajaile!

Ülemaa tuntud naljahammas,
kirjanik ja näitleja **Kiwilombi Ints**

sõidab wälja esinema pidudel oma haruldaste naljanumbritega ja wõtab oma peale esimese Eesti

chansonett-
lauljanna

prl. Ewi Konsa

kaastegewusel pidude eeskawade täitmisi terwelt ja osati.

Repertuaaris: anekdooidid, paroodiad, kupleed, chansonettid, intiimlaulukesed, koomilised dialoogid, groteskid, sketsch-duetid, miniatüür-näidendid, farssid ja operetid. Igal pool eriti pääw-kohased pilkelaulud kohalistest oludest ja tegelastest. Naeru kui merd! Üllatus! Pilget nagu pikset!

Soliidne esinemine! Toredad stiilsed kostüümid! Pariisi teatrite „Folies Bergère“ ja „Moulin Rouge“ moed! Ka türitakse wälja kupleesi, dialooge, duette, terzette ja valmistatakse kupleesi tellimiste peale kohaliste olude ja tegelaste „tõgamiseks“. **Address: Tallinn, Wesiwärawa 9, k. 6. Henrik Saar (Kiwilombi Ints).**

Betoontoru tööstus

O. Warew

Paltiski mnt. nr. 46 (end. Böekler),
kõnetr. 28-87.

Alati saadawal odawate hindadega
kõiksugu tsementtorusid, põllutorusid,
müüri-, õõnsaid-, parkett-, katuse-
kiwid jne.

**J. INTHAL'i
puukauplus,**

Kopli tän. 16, Tallinnas,

ostab puid suurel arwul ja müüb neid
tarwitajatele igasuguses pikkuses mõõ-
dukate hindadega.

Niisama ostab ka suurel arwul heinu
ja kaeru üles ja müüb neid wähese
wahekasuga tarwitajatele edasi.

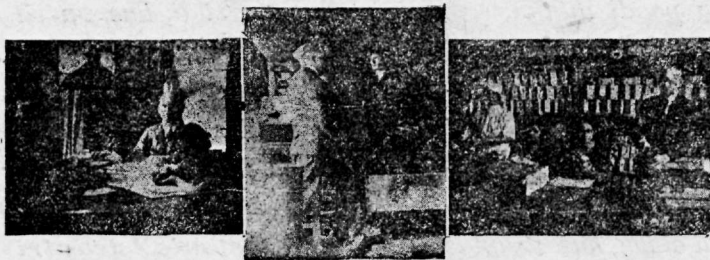
Kuldaurahadega
kroonitud.

Kuldaurahadega
kroonitud.

KOHWITÖÖSTUS „ESTO“

Tallinn, Kopli uulits nr. 20. * Kõnetraat 22-69.

Soovitab perenaistele hästituntud, peene- ja puhtamaitselisi kohvisid. Kauba headuse eest vastutus.

Omanik **A. INTHAL.**

Tellimisi täidetakse korralikult!

Nõudke ainult „Esto“ kohvisid!

TULEKINDLA SAWI- JA KAOLIINI KAEWANDUS PEETER MATZ.

Kaewandus: WÖRU-PÖLWA. ** Juhatus: TALLINNAS, Kreuzwaldi 11, tel. 40-97.

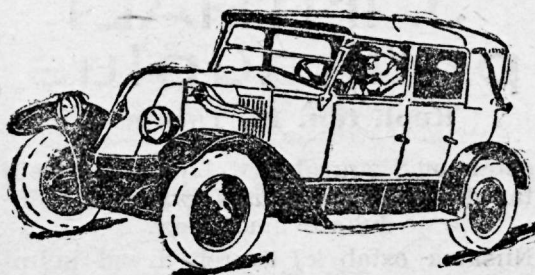
WÄLJAWÕTTED:

sawitööstuse laboratooriumi tunnistustest Prof. Dr. H. Seger & E. Cramer, G. m. b. H. Berlin
NW 21 7. juulil 1922., Nr. 792, 13. weebruaril 1923., Nr. 1666 ja 22. märtsil 1923., Nr. 257.

Toore sawi üle: Nr. 4, Nr. 5, Nr. 6.

LEIUKOHT: WÖRU-PÖLWA.

Sawist võib valmistada kõiksuguseid kiwinõusid ja tulekindlaid produkte, nagu: tulekindlaid kiwa, klinkerid, kõrgerõhumise kiwa, woodri-, seina- ja põrandaplatesid, paremaid köögi- ja keedunõusid, samuti ka tarvitada hapetekindlate kiwide, nõude, aparaatide ja torude valmistamiseks. Edasi võib teda tarvitada shamott-tööstuses ja tulekindla ehitusainena.

Auto-taksi „Renault“

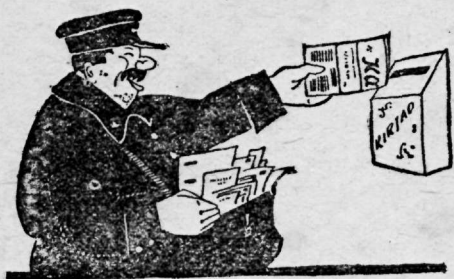
Kõige odavam ja mugavam liikumise-abinõu.

Uued väiksed töllad.

Alandatud hinnad.

Wäiksed „Renault“ 25 mk. klm., mahutus mitte üle 3 sõitja.
Suured „Renault“ 30 mk. klm., mahutus mitte üle 4 sõitja.

Telefon: 30-38 seisukoht, 41-91 garaash.

**Kõige värskemate
uudistega
pealinna leht on**

„KAJA“

Lugege „Kaja“ ja teie peate seda ise tunnistama. Teised pealinna lehed ei ilmu mitte sellel päeval, mis neile peale märgitud, vaid juba **eelmise päewa lõuna ajal**. Sellepärast on nad ka uudistekehwad, sisaldavad üksnes juhuslikke ja katkendlisi sõnumeid. „Kaja“ ilmub aga õhtuti ja jõuab punktipealt samaks ajaks maale lugejate'e kätte, kui teisedki lehed. Õhtuse ilmumise tõttu on ka „Kajas“ kõik leida, mis päewa jooksul Eesti ja välisriikides sündinud. Eriti toob „Kaja“ teateid

õhtustest sündmustest,

riigikogu koosolekutest jne., mida teistes samapäeva lehtedes üldse leida pole.

„Kaja“ on piltidega päewaleht, igas numbris ilmub hulk ülihuwitavaid pilte.

Igaüks, kes ajaga käsikäes tahab käia, loeb „Ka'a“.

Tellige sellepärast kõik „Kaja“, lugege kõik „Kaja“, siis on teil kõik teada, mis ilmas sünnib.

„Kaja'le“ antakse hinnata kaasa seinakalender ja suur tähtraamat, peale selle saavad poole aasta ja pikema aja tellijad täiesti maksuta sisurikka põllumajanduslise ajakirja „Põllumees“, mis 2 korda kuus ilmub.

„Kaja“ tellimise hind on kuus kõigest 120 marka, $\frac{1}{2}$ aasta peale 550 marka ja 1 aasta peale 1000 marka.

Peakontor: Tallinn, Pikk uul. nr. 42. Telefon nr. 4-90.

Tellimisi wõtawad vastu kõik postiasutused.

Enne ja nüüd.

Geisti Ew. Lutheri kirik
asutab „Kiriku Panga“.

Enne aias Kristus rahawahetajaid, nüüd ajawad rahawahetajad Kristuse

Wastutaw toimetaja: Jakob Jaason. Väljaandja: Eduard Intsal.
A/S „Ühiselu“ trükk, Tallinn, Pikk uul. 42.